Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА
(втори състав)
10 ноември 2011 година

Дело F-110/10

Denise Couyoufa
срещу
Европейска комисия

„Публична служба — Длъжностни лица — Представителства на Европейската комисия в държавите членки — Процедура за ротация за 2011 г. — Искане за освобождаване от ротация — Допустимост — Решение — Просрочие“

Предмет: Жалба, подадена на основание член 270 ДФЕС, приложим към Договора за ЕОАЕ съгласно член 106а от него, с която г-жа Couyoufa иска по същество отмяната на решението от 26 февруари 2010 г. за отхвърляне на нейното искане да бъде освободена от ротацията, действаща за длъжностните лица, назначени в представителствата на Комисията в държавите членки, и отмяната на решението на органа по назначаването от 27 юли 2010 г. за отхвърляне на нейната административна жалба срещу решението от 26 февруари 2010 г.

Решение: Отхвърля жалбата. Комисията понася, наред с направените от нея съдебни разноски, половината съдебни разноски, направени от жалбоподателката. Жалбоподателката понася половината от направените от нея съдебни разноски.

Резюме

1. Длъжностни лица — Жалба — Предварителна административна жалба — Срокове — Характер на абсолютна процесуална предпоставка — Начален момент
(член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица)

2. Длъжностни лица — Жалба — Предварителна административна жалба — Срокове — Погасяване — Възобновяване — Условие — Съществено ново обстоятелство
(членове 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица)

3. Длъжностни лица — Жалба — Възражение за незаконосъобразност — Искане в хода на производството — Недопустима жалба по главното производство — Недопустимост на възражението
(член 277 ДФЕС)

1. Съгласно член 90, параграф 2 от Правилника административната жалба трябва да бъде подадена в срок от три месеца, който започва да тече, когато актът е от индивидуален характер, от датата на съобщаване на решението на неговия адресат, но не по-късно от датата, на която

заинтересованото лице е уведомено за него. Този срок е въведен с оглед да се осигури яснотата и сигурността на правните положения, поради което той е задължителен и не може да не се спази от страните и съда.

(вж. точка 22)

Позоваване на:

Общ съд на Европейския съюз — 21 юни 2010 г., Meister/СХВП, T-284/09 P, точка 25 и цитираната съдебна практика

Съд на публичната служба — 28 април 2009 г., Verheyden/Комисия, F-72/06, точка 39 и цитираната съдебна практика

2. Възможността, предоставена на всяко длъжностно лице съгласно член 90, параграф 1 от Правилника, да сезира органа по назначаването с искане да вземе решение, което се отнася до него, не позволява на длъжностното лице да не спази задължителните срокове, предвидени в членове 90 и 91 от Правилника, за подаването на административна или съдебна жалба, като постави под въпрос, посредством подобно искане, неоспорено в срок предходно решение. Само наличието на съществени нови обстоятелства може да обоснове подаването на искане за преразглеждане на подобно решение.

(вж. точка 27)

Позоваване на:

Съд — 15 май 1985 г., Esly/Комисия, 127/84, точка 10

Първоинстанционен съд — 7 юни 1991 г., Weyrich/Комисия, T-14/91, точка 33

Съд на публичната служба — 20 септември 2007 г., Giannopoulos/Съвет, F-111/06, точка 28; 25 март 2010 г., Marcuccio/Комисия, F-102/08, точка 36

3. Член 277 ДФЕС не създава самостоятелно право на обжалване и на него може да се направи само инцидентно позоваване в рамките на допустима жалба, а не да представлява предмет на жалба. В този смисъл възражение за незаконосъобразност, повдигнато в рамките на недопустима жалба, е недопустимо.

(вж. точка 32)

Позоваване на:

Съд на публичната служба — 23 април 2008 г., Pickering/Комисия, F-103/05, точка 94; 23 април 2008 г., Bain и др./Комисия, F-112/05, точка 96 и цитираната съдебна практика; 4 юни 2009 г., Adjemian и др./Комисия, F-134/07 и F-8/08, точка 38